

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z odwołania X. Y.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia [...] r.
w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągającego wiek
uprawniający do przejścia w stan spoczynku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 8 lipca 2025 r.,

odrzuca odwołanie.

UZASADNIENIE

Pismem z 27 marca 2025 r. sędzia Sądu Rejonowego w Chorzowie X. Y. (dalej również: „odwołująca się”) wniosła do Sądu Najwyższego odwołanie od „decyzji Krajowej Rady Sądownictwa z dnia [...] roku o niewyrażeniu zgody na dalsze zajmowanie [...] stanowiska sędziego” wskazując jednocześnie, że nie zgadza się z argumentacją przedstawioną w uzasadnieniu uchwały. Odwołująca się podniosła ponadto, że jej „zakres czynności wynika z Regulaminu urzędowania sądów powszechnych i jest zatwierdzony przez Kolegium Sądu Okręgowego w Katowicach”.

Z treści odwołania, a także znajdującego się w aktach sprawy pisma przewodniego Prezesa Sądu Okręgowego w Katowicach, wnioskować można, że wniesione ono zostało od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa [...] z dnia [...] r. w

przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiagającego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 1186, dalej: „u.KRS”) uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Zgodnie z art. 44 ust. 3 u.KRS do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, z wyłączeniem art. 87¹ k.p.c. ustanawiającego przymus adwokacko-radcowski.

Stosownie do powyższego przyjmuje się, że odwołanie od uchwały Rady powinno spełniać warunki konstrukcyjne przewidziane dla skargi kasacyjnej (tytułem przykładu zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 20 października 2009 r., III KRS 17/09; 15 lipca 2020 r., I NO 14/20; 3 marca 2021 r., I NKRS 15/21). Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; 2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; 3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany.

Stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, albo zwraca ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Zgodnie z powyższym przyjąć należy, że odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa bezwzględnie powinno zawierać takie elementy jak oznaczenie uchwały Rady, wraz ze wskazaniem, czy jest ona zaskarżona w całości, czy w części, przytoczenie podstaw odwoławczych, odpowiadających podstawom

kasacyjnym, o których mowa w art. 398³ k.p.c. i ich uzasadnienie, wniosek o uchylenie uchwały lub uchylenie i zmianę uchwały z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania lub zmiany (zob. M. Niezgódka-Medek, *Komentarz do art. 44*, (w:) M. Niezgódka-Medek, R. Pęk, *Krajowa Rada Sądownictwa. Komentarz*, LEX 2013, teza 11; M. Dębska, *Ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa. Komentarz*, LEX 2013, komentarz do art. 44).

Przekładając to na realia niniejszej sprawy zauważyć należy, że odwołanie wywiedzione przez SSR X. Y. nie spełnia żadnego ze wskazanych wyżej wymogów. Odwołująca się nie wskazała, czy uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z [...] r. zaskarża w części, czy w całości. Ponadto odwołująca się nie przytoczyła jakichkolwiek podstaw odwoławczych, a w konsekwencji także ich uzasadnienia. Odwołująca się nie zawarła ponadto w odwołaniu wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany.

Dodatkowo zauważyć należy, że odwołująca się nie wniosła o przekazanie sprawy Radzie do ponownego rozpoznania. Jak zaś wynika z powyższego oraz jak jednoznacznie wskazał Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z 20 października 2009 r., III KRS 17/09, „odwołanie powinno zawierać wniosek o uchylenie uchwały KRS i przekazanie sprawy Radzie do ponownego rozpoznania. Brak takiego wniosku czyni odwołanie wadliwym”. Jest to wada konstrukcyjna skutkująca jego odrzuceniem *a limine*.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy odrzucił odwołanie na zasadzie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS.

[r.g.]

